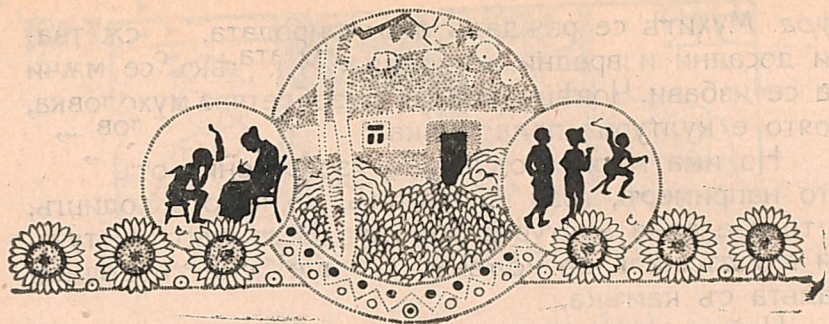

Часовникарьът

(легенда)

Нѣкога срѣдъ площада на единъ голѣмъ градъ — въ далечна страна имаше чуденъ часовникъ.

Горе, около цифреника бѣха поставени всички знаци на годината. Отъ едната страна стоеше статуята на смъртѣта. Тя теглеше звънеца всѣкога, когато трѣбваше часовникътъ да бие. Отъ другата страна бѣше поставена статуята на човѣшката алчностъ, която е принесла и принася толкова пакости на хората. Горе надъ цифреника имаше три отвори — два по-голѣми отъ страни и единъ по-малъкъ надъ тѣхъ. Когато часовникътъ почнеше да бие, отъ единия отворъ захващаха да излизатъ подъ редъ статуитѣ на дванадесетѣ апостоли и се скриваха въ другъ отворъ. Най-последъ излизаше и Христосъ, благославяше народа и се скривеше. Тогава отъ малкия отворъ се показваше единъ пѣтелъ и изкуригваше.

Дълго време народътъ се трупаше да гледа и се възхищава на това чудо за онова време. Всѣки чужденецъ, който посетѣше града, не можеше да се не спре предъ чудния часовникъ да го погледа.

Гражданитѣ се гордѣеха, че иматъ най-прочутия часовникъ на свѣта. Гордѣеха се тѣ и съ даровития часовникарь, който построи това чудно украшение на тѣхния градъ.

Една мисълъ смушаваше първенцитѣ на града.